

Enslighets
lyckeliga
förväxling, medh
en kärlig
sammanlefnad, då
handels-ma...

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Enslighets lyckeliga Förwärling /

Medh

En kärlig Sammanlesnad /

Då

Handels-Man Ehreborne och Högwälachtad /

Hr. JOCHIM SCHÆFER
Johanson /

Medh

Ehreborne och Dygdesame Matronan,

Must. MARGARETHA
DREJER,

Ett Christeligt Ahta Förbund ingick / hwilket skedde i mycket förnämt och
honett Folcks närvaro i Åbo den 16. Januarij Åhr 1712.

Samstått

Åf Theras Anhörige.

Å äro These nu / the järnhårda tanckar /
Thet obeweklit Sin' / och sluit / som icke
wanckar /
Allt in til thenna stund / seen then allwisa
Faar /
Ehr vthi Ankie-stånd Fru Brud beslutit
haar.

J hade mot Ehr sielf / fast obarmhertig varit /
Om J i thet upsåth altstadigt haa framfarit /
Allt sluta så Ehr tjd / afföndrat från all frögd /
Lijf Turtelduswan som är städz till sorgen bögd.

Seen hon sin maka mist / och ty all lust förachtar /
J högste ensamhet at bliwa estertrachtar /
Als sorgen kommer thet / at hon sin käll-dryck giör /
Tioc / grumlot / swart och leed / förr än hon dricka tör.

Hur sällsamt är doch thet / i våra arga tider /
Tå medh all åhrbarhet / snart nogh til andan lider /
Allt mången vthaf them / förseer sigh medh en wån /
Når then aflednas säng / kan sinnas warmer än.

Thet är ett tekn wist / till lätt och färdigt sinne /
Tå then förr kåra Man / så snart går vthur minne /
Ar thet wäl dygd at hon the swarta kläder bår /
Når hiertat glädz ther af / at hon förlåswat är.

Men J Fru Brud jagh wil / om Ehr min mening säija /
Troß någon ilsker man / som säger jagh wil speija /
För ächta stånd haa J / en dygdelesnad waldt /
Til thes at nu medh Ehr til ächta ståndet galt.

Man sågh Ehr aldrig än på gator gå och swansa /
Eij vthi glädie huus / gå präla / slängia / dansa /
Vthi Eht Ankie-stånd / eij vthi fänstret stå /
Och efter unga män see gapa / hwar the gå.

För thet om Amadis har helga Skriften varit /
Ehr bästa boof ther J / Gudz kärlek haa ersarit /
Når bleka månen sigh om nattetjd har wjst /
Och mågonrådnans steen / vhr målnen hastwer lyst.

Thet

Thet wärck ther medelst J säledz Ehr företagit /
At sin alt giftermåhl / och thet vhr hogen slagit /
Gjör / at Ehr Herren Gudh / then J så älskat haar /
En kärlig wän upwäckt then J i sammen taar.

Thet kommer ock af Gudh / som alting uppehåller /
At Man hoos Dwinnan boor / thet alt Gudz ordning wäller /
At städer / byar / tårp / ja skogar / land och strand /
The bli beståndande / thet gör Gudz starka hand.

Säg sielf och döm medh migh om träån vthi skogar /
Ar ej ett fruchtsamt meer / än thet som intet doger ?
Fast mera håller jagh af then som gifwer spjäs /
Än thet blott skuggan gier / af tomma tiocka rjäs.

Jagh menar likaledz män thet medh Dwinsolck wara /
Som fylla huus och heem / medh Dllioqwistar rara /
Lifs plantor menar jagh som hugna Faar och Moor /
Hwar haar en sådan lust / som städz allena boor ?

Jagh håller thet therför at Fruen som ej wil wära /
I runden / hon bör få en skarp Sparlakans lära /
Ty ther naturen sielf sigh ymnigt fruchtsam teer /
Man henne lika fullt / förvthan foster seer.

Hon är lik heede-marck / ther inga blomster finnes /
Lijf örtegård ther af slätt inga franskar finnes /
En miärda vthan fäst / en moder vthan barn /
En flocka vthan klapp / en skuta vtaf flarn.

Kan see jagh fela män / när som jagh thetta skrifer /
Ty Gudh allena är / som Hannas blygd fördrifer /
Och Saara fruchtsam gör / han Rahels smålek seer /
Han är allena Gudh / som barn och foster gier.

Och fast Medea wil sigh hållre tre gång wärja /
Än til at föda barn / allenast en gång swärja /
Så blir thet swära tag / doch ändtlig wähl ersatt /
Medh idel lust och frögd / medh ädelt barne-skatt.

Sij thenne skatten är / om hwilken David talar /
Ther medh then store Gudh / gudfruchtigt Vaar hugswalar /
Fast Evæ äplebit / mång moder möda gör.
Förgäter hon det snart / och bättre glädie spör.

Jagh hoppas och förwist / thet samma skal Ehr hända /
At Gudh wälsignelsen vthi Ehrs huus wil sända /
At hwad försumat är / medh sijt ersättias skal /
Fast sommarn är förbi / och wintern blifwer kall.

Ehrt bord thet blije beprydd / medh Olio-plantor sköna /
Ehr säng medh Lilje-blad / och Valme-qwistar gröna /
Fru Brud I blifwen wist / Ehr Man en ögna-lust.
Som uhr hans hogh och sin / fördrifwer sorg och pust.

Jagh seer allred / migh tucks / hur I Ehr SCHÆFER möta /
Medh största kärlighet / och trohet honom sköta /
Jagh kan thet säija wist / at SCHÆFER. lycklig är /
Som sådan dygdig wän i famnen daglig bär.

Ach liuffte Hionelag / ach helig kärleks sänje !
Ach ädla ähta Paar / och hiertans Foster främje !
Emedan HERren sielf / slöft Giftermål har giordt /
At I geenkärlek han / i edra hiertan spordt.

Ehr gudlighet har wist / Herr SCHÆFER. Gudh behagat /
Som Ehr af nåde har en sådan Måka lagat /
Och Ehr ther medh förärt / som alla dygder bär /
Som hoos hwar årbar Fru / i werlden finnas plär.

Hon weet hwad talas skal / när tija tija mån wara /
Eij löser han sitt bort / hon weet sitt wähl förwahra /
Hon weet sin rätta tija / at wara wäl til modz /
Huus hylor giöra först / och sedan gå til Bodz.

Hon är eij trumpen twar / eij sitter hon och gräter /
Som argas wana är / hon städse knorrar / låter.
Hon achtar wäl sitt huus / och reen i kläder går /
Eij achtar kostlig drächt / sitt huushåld wähl förstår.

Men thet förnämsta är / at hon i kärlig sänja /
Herr SCHÆFER wil Ehrt godz och bästa sökia främja /
At hon sig sielf och då allena älska lär /
När / som I henne / hon Ehr endast håller kär.

Låt HERre Gudh tin nådh / hoos thessa rikast blifwa /
Som sigh altså i dagh i ähta Ståndet gifwa /
Wälsigna theras bo / föröka theras frögd /
Låt SCHÆFER. altid bli / til DREJER. kärlig bögd.

